

Sygn. akt XVII Ame 118/01

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2002r.

Sąd Okręgowy w Warszawie- Sąd Antymonopolowy

W składzie następującym:

Przewodniczący SSR Dariusz Czajka

protokolant: Magdalena Makowska

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2002r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania Zakładu Energetycznego L. S.A.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

zainteresowany Bogumił K.

o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej

na skutek odwołania Zakładu Energetycznego L. S.A. od decyzji Prezesa

Urzędu Regulacji Energetyki OWR NR 7/2001/Sp z dnia 17września 2001 r.

postanawia

1. Oddalić odwołanie.
2. Zasądzić od Zakładu Energetycznego L. S.A. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki 1000 zł /jeden tysiąc złotych/ tytułem kosztów postępowania.

/ - / SSR Dariusz Czajka

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 1.10. 2001r. Zakład Energetyczny L. S.A. (zwany dalej Zakładem) wniósł odwołanie od decyzji OWR NR 7/2001/Sp Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki(zwany dalej prezesem URE) z dnia 17września 2001 r. w sprawie przyłączenia do sieci elektroenergetycznej.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 lipca 2001r. do Prezesa URE wpłynął wniosek Bogumiła K. o rozstrzygnięcie sporu dotyczącego postanowień umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej Zakładu Energetycznego L. S.A. budynku jednorodzinne w K.

W dniu 13 lipca 2001r. wobec Zakładu Energetycznego zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie rozstrzygnięcia sporu.

Decyzją z dnia 17.09.2001r. Prezes URE postanowił orzec zawarcie umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej między Grażyną i Bogumiłem K zam. W L. przy ul. Ś. w L., a Zakładem Energetycznym L. S.A., według projektu umowy przedstawionego przez Zakład nr UP/PROJEKT/RE- 4/2001, ze zmianami w:

§3 pkt 2, pkt 3 i pkt 4- skreśla się,

§4- skreśla się,

§6 otrzymuje brzmienie:

„Miejscem dostarczenia energii elektrycznej dla Przyłączanego Podmiotu oraz miejscem rozgraniczenia własności instalacji między Przyłączanym Podmiotem, a Przedsiębiorstwem Sieciowym zależnie od rodzaju przyłącza (...)

§7 skreśla się,

w technicznych warunkach przyłączenia nr RDK/282/938/2001 stanowiących załącznik do umowy pkt I.6 i pkt I.12 otrzymują brzmienie:

„Miejsce dostarczania energii zostanie określone zgodnie z §11 ust 2 rozporz. Ministra Gospodarki z dnia 25 września 2000r./ Dz. U. Nr 85, poz.957/

Uzasadnienie decyzji Prezesa URE sprowadzało się do następujących argumentów:

- W świetle art. 7 ust 4 ustawy- Prawo energetyczne przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją energii elektrycznej, paliw gazowych lub ciepła są obowiązane zapewnić realizację i finansowanie budowy i

rozbudowy sieci, w tym na potrzeby przyłączanych podmiotów ubiegających się o przyłączenie, na warunkach określonych przepisach (art. 9 i 46 ww. ustawy oraz w założeniach, o których mowa w art. 19). Za przyłączenie pobiera się opłatę na podst. ustalonych w taryfie stawek opłat za przyłączenie.

Okolicznością zobowiązująca Zakład do przyłączenia Wnioskodawcy do sieci i do pobrania ustalonych stawek opłat za przyłączenie, jest uwzględnienie tej sieci w założeniach do planu zaopatrzenia w energię elektryczną opracowywanych przez gminę. Nie wywiązanie się z tego obowiązku przez Zarząd Gminy R; nie powinno powodować negatywnych skutków dla Wnioskodawcy. W tym stanie rzeczy Zakład nie może według swego uznania, jedynie w oparciu o kryterium opłacalności inwestycji obciążać Wnioskodawcę całością kosztów związanych z przyłączeniem. / §3 pkt 3 umowy stron/.

- Z miejscowego ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego wynika, że działka Wnioskodawcy przeznaczona jest pod zabudowę mieszkaniową z pełną infrastrukturą techniczną i dlatego też za przyłączenie Wnioskodawcy powinna zostać pobrana opłata określona na podst. ustalonych w taryfie stawek opłat za przyłączenie do sieci odbiorców V grupy przyłączeniowej./ pkt 8.4. w zw. z pkt 8.9 taryfy/.

- Nie można zgodzić się z twierdzeniem Zakładu, że nie ciąży na nim obowiązek przyłączania Wnioskodawcy z uwagi na brak ekonomicznych warunków dostarczania energii elektrycznej. Również argumentacja Zakładu, jakoby pokrycie kosztów przyłączenia wg stawek za przyłączenie określonych w taryfie, nie uwzględnia wymogu istnienia ekonomicznych warunków dostarczania, jest błędna. Zgodnie, bowiem z uzasadnieniem do wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Antymonopolowego z dnia 23 kwietnia 2001r. sygn. akt XVII Ame 44/00, warunki ekonomiczne rozumiane jako opłacalność inwestycji zabezpieczone są zgodnie z art. 45 ust 1 i 2 ustawy- Prawo energetyczne cenami i stawkami w taryfie przedsiębiorstwa energetycznego.

- Mając na uwadze wskazany przez Wnioskodawcę w projekcie umowy sporny zapis związany z koniecznością pokrycia przez niego całkowitych kosztów związanych z wykonaniem przyłączenia, Prezes URE ustalił treść niektórych postanowień spornej umowy.

Zgodnie z art. 7 ust 4 ustawy- Prawo energetyczne, Skoro Zakład Energetyczny L. S.A. ma obowiązek zapewnić realizację i sfinansować przyłączenie do sieci elektroenergetycznej budynku jednorodzinnego Wnioskodawcy, to oczywistym jest , że nie można w umowie zobowiązywać do tego samego Wnioskodawcy. Dlatego do obowiązków Wnioskodawcy nie powinno należeć opracowanie kompletnej dokumentacji technicznej przyłączenia oraz późniejsza jego realizacja i finansowanie.

Skreślenie § 4 projektu umowy jest konsekwencją powierzenia obowiązku realizacji przyłączenia Zakładowi energetycznemu.

Zapis §6 projektu umowy w zakresie miejsca dostarczania energii elektrycznej był niezgodny z § 11 ust rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 25 września 2000r.¹ Zmiana §6 miała na celu dostosowanie postanowień umowy do wymogów rozporządzenia.

Skreślenie §7 projektu umowy jest wynikiem wprowadzenia nowego brzmienia §6.

Pismem z dnia 1.10. 2001r. Zakład Energetyczny L. S.A. (zwany dalej Zakładem) wniósł odwołanie od decyzji OWR NR 7/2001/Sp Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki(zwany dalej prezesem URE) z dnia 17września 2001 r. w sprawie przyłączenia do sieci elektroenergetycznej.

W uzasadnieniu odwołujący podniósł zarzut:

Naruszenia art. 7 ust 1, 4, 5 oraz art. 45 ust 1 i 2 ustawy- Prawo energetyczne. Powód nie zgadza się ze stanowiskiem Prezesa URE wyrażonym w pkt 1-5 części orzekającej decyzji z dnia 17 września 2001r.

¹ Dz. u. Nr 85, poz 957

- Bezzasadności twierdzenia Prezesa URE, że nie wywiązanie się gminy Rudna z obowiązku przewidzianym w art. 19 ww. ustawy, tj. nie opracowanie założeń do planu zaopatrzenia w energię elektryczną nie powinno powodować negatywnych skutków dla indywidualnych odbiorców energii.

Ponadto, Odwołujący się stwierdził, że nie zgadza się z poglądem Prezesa URE, że zapis §6 projektu umowy dot. miejsca dostarczania energii elektrycznej jest niezgodny z § 11 ust 2 cytowanego Rozporządzenia Ministra Gospodarki. Powyższe kwestie Zakład uregulował w §7 projektu umowy.

W odpowiedzi z dnia 30 października 2001r. na odwołanie od decyzji Prezesa URE z dnia 17 września 2001r., Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania i podtrzymał swoje stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. W odpowiedzi na zarzuty Powoda Prezes URE stwierdził dodatkowo, że:

W świetle art. 45 ust 1 pkt 1 ustawy- Prawo energetyczne taryfa Zakładu (Powoda) powinna zapewnić również pokrycie kosztów przyłączenia nowych odbiorców, których nieruchomości zostały ujęte w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Jeśli taryfa nie pokrywa kosztów działalności inwestycyjnej Powoda, to powinien on wystąpić do Prezesa URE z wnioskiem o zmianę taryfy, zamiast przerzucać te koszty na podmiot przyłączany.

Nie można uznać za zasadną argumentację Powoda, że w przypadku realizacji tego przyłącza przez Powoda okres zwrotu poniesionych na przyłącze kosztów byłby dłuższy niż 71 lat (wg Powoda jest 116 lat). Taryfa powinna być ustalona na takiej wysokości, aby zawarte w niej ceny i stawki opłat, w szczególności opłaty za przyłączenie uwzględniały nakłady i związane z nimi koszty wynikające z planów rozwoju przedsiębiorstwa, a te plany powinny zaś uwzględniać miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego/ art. 16 ust 1 ustawy- Prawo energetyczne/.

Mając powyższe na uwadze, zasadnym było wykreślenie w projekcie przedmiotowej umowy postanowień zobowiązujących Wnioskodawcę do opracowa-

nia dokumentacji i wybudowania przyłącza z własnych środków. / art. 7 ust 4 ustawy- Prawo energetyczne/.

Nietrafny jest zarzut Powoda dotyczący naruszenia art. 7 ust 5 ustawy- Prawo energetyczne. Przepis ten winien być uwzględniany przy opracowywaniu przez przedsiębiorstwo energetyczne swojej taryfy i ma zastosowanie w postępowaniu dotyczącym zatwierdzenia taryfy.

Dla niniejszej sprawy zasadnym było określenie w umowie miejsca dostarczania energii i miejsca rozgraniczenia własności sieci i instalacji- zgodnie z wymogami określonymi przez Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2000r. Zapisy Powoda dotyczące tej kwestii były w sposób oczywisty niezgodne z przepisami §11 ust 2 pkt 1-3 tego rozporządzenia. Przyjęcie propozycji Powoda w praktyce oznaczałoby, że indywidualny odbiorca energii zobowiązany byłby do eksploatacji części przyłącza od budynku do sieci niskiego napięcia lub do stacji transformatorowej oraz do konserwacji i przeprowadzania generalnych i bieżących napraw przyłącza w przypadku awarii, czy jakichkolwiek uszkodzeń. Obowiązki te jednak spoczywają na przedsiębiorstwie energetycznym, które pobiera z tego tytułu stosowne opłaty.

Pismem z dnia 28 listopada 2001r. Zainteresowany pan Bugumił Kurek podzielił stanowisko Prezesa URE zawarte w decyzji z dnia 17września 2001r.

Pismem z dnia 7.12. 2001r. Powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko wyrażone w odwołaniu z dnia 1.10. 2001r. od decyzji Prezesa URE z dnia 17 września 2001r. W uzasadnieniu Powód stwierdził dodatkowo, że:

1. Prezes URE w sposób niedokładny powołuje się na treść art. 7 ust 4 ustawy- Prawo energetyczne, twierdząc, że wynika z niego iż przedsiębiorstwa energetyczne są obowiązane zapewnić realizację i finansowanie budowy i rozbudowy sieci, w tym przyłączy. Przepis ten stanowi zaś jedynie o budowie i rozbudowie sieci"... w tym na potrzeby przyłączy podmiotów ubiegających się o przyłączenie..."W tym miejscu należy rozróżnić pojęcie „sieci” od pojęcia „przyłącza”.

Na podstawie przedstawionych faktów Sąd Antymonopolowy zważył, co następuje:

W świetle art. 7 ust 4 ustawy- Prawo energetyczne przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją energii elektrycznej, paliw gazowych lub ciepła są obowiązane zapewnić realizację i finansowanie budowy i rozbudowy sieci, w tym na potrzeby przyłączanych podmiotów ubiegających się o przyłączenie, na warunkach określonych przepisach (art. 9 i 46 ww. ustawy oraz w założeniach, o których mowa w art. 19). Za przyłączenie pobiera się opłatę na podst. ustalonych w taryfie stawek opłat za przyłączenie.

Okolicznością zobowiązującą Zakład do przyłączenia Wnioskodawcy do sieci i do pobrania ustalonych stawek opłat za przyłączenie, jest uwzględnienie tej sieci w założeniach do planu zaopatrzenia w energię elektryczną opracowywanych przez gminę. Nie wywiązanie się z tego obowiązku przez Zarząd Gminy R. nie powinno powodować negatywnych skutków dla Wnioskodawcy. W tym stanie rzeczy Zakład nie może według swego uznania, jedynie w oparciu o kryterium opłacalności inwestycji obciążać Wnioskodawcę całością kosztów związanych z przyłączeniem. / §3 pkt 3 umowy stron/.

- Z miejscowego ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego wynika, że działka Wnioskodawcy przeznaczona jest pod zabudowę mieszkaniową z pełną infrastrukturą techniczną i dlatego też za przyłączenie Wnioskodawcy powinna zostać pobrana opłata określona na podst. ustalonych w taryfie stawek opłat za przyłączenie do sieci odbiorców V grupy przyłączeniowej./ pkt 8.4. w zw. z pkt 8.9 taryfy/.

Nie można zgodzić się z twierdzeniem Zakładu, że nie ciąży na nim obowiązek przyłączania Wnioskodawcy z uwagi na brak ekonomicznych warunków dostarczania energii elektrycznej. Również argumentacja Zakładu, jakoby pokrycie kosztów przyłączenia wg stawek za przyłączenie określonych w taryfie, nie uwzględnia wymogu istnienia ekonomicznych warunków dostarczania, jest błędna. Zgodnie, bowiem z uzasadnieniem do wyroku Sądu Okręgowego w

Warszawie- Sądu Antymonopolowego z dnia 23 kwietnia 2001r. sygn. akt XVII Ame 44/00, warunki ekonomiczne rozumiane jako opłacalność inwestycji zabezpieczone są zgodnie z art. 45 ust 1 i 2 ustawy- Prawo energetyczne cenami i stawkami w taryfie przedsiębiorstwa energetycznego.

Należy podnieść także, że jeżeli zgodnie z art. 7 ust 4 ustawy- Prawo energetyczne, Skoro Zakład Energetyczny L . S.A. ma obowiązek zapewnić realizację i sfinansować przyłączenie do sieci elektroenergetycznej budynku jednorodzinego Wnioskodawcy, to oczywistym jest , że nie można w umowie zobowiązywać do tego samego Wnioskodawcy. Dlatego do obowiązków Wnioskodawcy nie powinno należeć opracowanie kompletnej dokumentacji technicznej przyłączenia oraz późniejsza jego realizacja i finansowanie.

Logicznym wydaje się wniosek, że jeśli taryfa nie pokrywa kosztów działalności inwestycyjnej Powoda, to powinien on wystąpić do Prezesa URE z wnioskiem o zmianę taryfy, zamiast przerzucać te koszty na podmiot przyłączany.

Sąd podziela pogląd, że nie można uznać za zasadną argumentację Powoda, że w przypadku realizacji tego przyłącza przez Powoda okres zwrotu poniesionych na przyłączy kosztów byłby dłuższy niż 71 lat (wg Powoda jest 116 lat). Taryfa powinna być ustalona na takiej wysokości, aby zawarte w niej ceny i stawki opłat, w szczególności opłaty za przyłączenie uwzględniały nakłady i związane z nimi koszty wynikające z planów rozwoju przedsiębiorstwa, a te plany powinny zaś uwzględniać miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego/ art. 16 ust 1 ustawy- Prawo energetyczne/.

Mając powyższe na uwadze, zasadnym było wykreślenie w projekcie przedmiotowej umowy postanowień zobowiązujących Wnioskodawcę do opracowania dokumentacji i wybudowania przyłącza z własnych środków. / art. 7 ust 4 ustawy- Prawo energetyczne/.

Nietrafny jest zdaniem sądu także zarzut Powoda dotyczący naruszenia art. 7 ust 5 ustawy- Prawo energetyczne. Przepis ten winien być uwzględniany przy opra-

cowywaniu przez przedsiębiorstwo energetyczne swojej taryfy i ma zastosowanie w postępowaniu dotyczącym zatwierdzenia taryfy.

Dla niniejszej sprawy zasadnym było określenie w umowie miejsca dostarczania energii i miejsca rozgraniczenia własności sieci i instalacji- zgodnie z wymogami określonymi przez Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2000r. Zapisy Powoda dotyczące tej kwestii były w sposób oczywisty niezgodne z przepisami §11 ust 2 pkt 1-3 tego rozporządzenia. Przyjęcie propozycji Powoda w praktyce oznaczałoby, że indywidualny odbiorca energii zobowiązany byłby do eksploatacji części przyłącza od budynku do sieci niskiego napięcia lub do stacji transformatorowej oraz do konserwacji i przeprowadzania generalnych i bieżących napraw przyłącza w przypadku awarii, czy jakichkolwiek uszkodzeń. Obowiązki te jednak spoczywają na przedsiębiorstwie energetycznym, które pobiera z tego tytułu stosowne opłaty.

Mając to na uwadze sąd orzekł jak w sentencji.

/ - / SSR Dariusz Czajka

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność _____
Sekretarz